

[Johs. Christiansen.]

del af Rosenfelt gods — der er nævnt 700 tdr. land. Jeg ved ikke, om det er et areal af netop den størrelsesorden, man vil operere med, men det vil i alt fald dreje sig om megen god og frugtbar agerjord og desuden en ret stor part af Oreby skov med tilhørende badestrand. Det ville være meget ønskeligt, om den højtærede forsvarsminister ville udtale sig om, hvor langt fremme man eventuelt er med disse planer og navnlig om der ikke skulle være andre muligheder for den pågældende udvidelse. Jeg kan oplyse, at der fra lokalt hold er fremsat den tanke at afvande en del af den nærliggende Avnø bugt. Uden at tage stilling til tanken, bl. a. fordi jeg savner kendskab både til omkostningsspørgsmålet og til den værdi, Avnø bugt eventuelt måtte have for fiskeriet, vil jeg gerne spørge ministeren, om en sådan arealvinding er taget med i militærets overvejelser. Vordingborgs stærkt voksende befolkning er i høj grad optaget af denne sag. De skov- og strandarealer, som formenes at ligge i farezonen, er af stor betydning for denne befolknings friluftsliv. Når dertil kommer de landbrugsmæssige hensyn, som knytter sig til en eventuel inddragelse af betydelige agerjordsarealer, vil ministeren sikkert forstå, at en udtalelse i sagen vil blive imødeset med interesse. Det bedste ville naturligvis være, om denne udvidelse helt kunne undgås; men herom tør man vel ikke gøre sig noget håb.

Visse omstændigheder, som jeg nærmere skal redegøre for, giver mig anledning til at spørge den højtærede forsvarsminister om endnu en ting, nemlig om ikke der skulle være mulighed for snarest belejligt at tage sagen om 18 måneders tjenestetiden op til fornyet overvejelse. For det første må den højtærede minister jo sikkert have haft en tanke med den skarpe kritik, der før septembervalget rettedes mod den daværende forsvarsminister for beslutningen om at gennemføre 18 måneders tjenestetid, uagtet forudsætningerne for en sådan disposition ikke var tilstede. Nu har jeg naturligvis ikke glemt de onde tunger, som siger, at denne kritik nærmest var til indvortes brug før valget, men jeg går ud fra som givet, at den nuværende forsvarsminister vil afvise en sådan udlægning med al den

foragt, den måtte fortjene. Selvfølgelig vil han hævde, at kritikken var sagligt begrundet og derfor berettiget. Så er der ganske vist nu sket det, at de kritiserede dispositioner dog har fået lov til at blive stående, men det er ikke, fordi en lampens ånd eller anden overjordisk magt pludselig har tilvejebragt de manglende forudsætninger. Der er stadig hverken befalingsmænd eller kaserneplads nok til de 40 000—45 000, som soldatertjenesten nu vil omfatte.

Den anden omstændighed, jeg vil pege på, er befolkningens voksende undren over, at Danmark i denne sag ikke har holdt sig på linie med Norge. Nu er jeg nok nogenlunde klar over, at NATO-myndighederne har presset på også dér, men heller ikke i Norge har man haft kaserneplads og befalingsmænd nok, og man har da ganske simpelt taget konsekvenserne heraf. Hvis jeg er rigtigt underrettet, blev der for et halvt år siden gjort et forsøg i arbejderpartiets stortingsgruppe på at forcere tjenestetidsudvidelsen frem trods de nævnte mangler. Forsøget strandede på den modstand, som en betydende del af gruppen med statsråd Meisdalshagen i spidsen satte ind. Forøvrigt støttede denne modstand sig til, hvad forsvarsdepartementet udtaler i en proposition til stortinget, hvori det hedder, at ordningen med 12 måneders tjenestetid plus repetitionsøvelse giver lige så mange soldater under våben til hver en tid som en 18 måneders tjenestetid. Dér som her er det beredskabsbehovet, der gøres til den væsentlige faktor i tjenestetidsproblemet. Men så skulle der jo sådan set heller ikke være noget til hinder for, at Danmark indrettede sig på tilsvarende måde som i Norge.

Iøvrigt er det jo en offentlig hemmelighed, at vore soldater rask væk betragter de sidste 6—7 måneder tildels som spildt, og at de efter endt tjeneste rejser hjem med en alt andet end venlig indstilling. Hvor meget der så under hensyn til dette forhold er vundet for forsvaret, turde måske være noget af et problem.

For det tredje er der hensynet til landets finanser, til de meget høje skatter, til ønskeligheden af at få gennemført de reformer, som er lovet befolkningen foran valget, bl. a. også af socialdemokratiet. Hvis jeg